

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. május 28.

35. szám.

Jávorka János.

Ki volt Jávorka János, fogja kérdezni a tisztelt olvasó, hogy neve ime egy lap vezércikkének élére kerül s vajjon milyen indító oka van annak, hogy itt vele bővebben foglalkozunk?

Rövid pár szóban megfelelünk erre a kérdésre.

Jávorka János szerény, III-ad osztályu m. kir. erdőőr volt a szászsebesi m. kir. erdőhivatal kerületében. Józan életű, tisztességes magaviseletű, becsületes, 32 éves fiatal ember volt; szegény fiu, a maga erejére és tudására utalva, ki átélte az élet minden sanyaruságát addig, míg sikerült neki abba az állásba jutni, mely szerény, de tisztességes megélhetését biztosította. Illemtudó modorával, szerénységével főlebbvalói szeretetét, a szolgálatban tanusított buzgóságával és szak tudásával azok becsülését vivta ki magának az alatt a pár esztendő alatt, melyet a kincstár szolgálatában töltött. Szerette és becsülte őt mindenki, a ki csak ismerte.

De még sem mindenki.

Nem szerette az, a ki őt folyó hó 17-én esti fél kilenc órakor orozva meggyilkolta.

Mert ez a szomorú sors érte szegény Jávorka Jánost, ki még tulajdonkép csak most lépett az élet küszöbére, telve a fiatal szív összes szép reményeivel és ábrándjaival.

Szolgálatának teljesítése közben érte a váratlan s e mellett módjában a legrettenetesebb halál.

Kint volt az erdősitési munkák végzésénél s nyilván már nyugalomra is tért, kipihenni a nap fáradoalmait s erőt gyűjteni a következő nap terhes munkájára. Talán éppen egy szebb jövő rózsás álmait szötte s beleképzelte magát abba a boldog időbe, midőn majd egyszer egy szerető hitvestárs keblére fogja lehajtani fáradt fejét s ez fogja elsimitani homlokáról az élet küzdelmei által oda rótt redőket. Mikor majd lesz neki, az árva fiúnak vigasztalója s lesz kedves kis családja, mely szeretettel, ragaszkodással veszi körül, mikor majd a boldogság örömsugara fogják bevilágítani a most még rideg legényszobáját.

Ilyen álmái lehettek, midőn egy ismerőse kiszóllította a kunyhóból egy kis beszélgetésre. Gyanutlanul ment ki, nem is sejtve, hogy utolsó útjára ment. Elbeszélgetett az ismerőssel vagy félóra hosszat s midőn ez bucsut vett tőle s alig távozott mintegy 4—5 lépésnyire, ő pedig vissza akart térni a kunyhóba, hogy tovább szöhesse rózsás álmainak fonalát, lövés dördült el a közelben s ő több darab vágott ólomtól találva összeroskadt a kunyhó küszöbén, s másfél óráig tartó rettenetes haláltusa után elröppent ifju lelke egy szebb, egy rózsásabb hazába.

Nem szemtől-szembe, bátor férfiúhoz illően, hanem orozva, rejtekébe bujva lőtte le a gyáva gyilkos, a titkos ellenség, megvonva tőle az önvédelem lehetőségét.

Ez a szegény Jávorka János szomorú esete, de nem csupán ez indított minket arra, hogy

róla vezércikket írjunk, mert hiszen ha minden erdészeti vagy vadászati alkalmazotról, kit gyilkos kéz öl meg, vezércikket akarnánk írni, akkor akár napilappá változtathatnánk át lapunkat s talán így sem jutna hely valamennyi vezércikknek.

Az ember végső sorsa a halál s előbb-utóbb mindnyájunkat elér. Azt mondja az Írás, hogy: „az asszonytól született ember élete rövid s telve van küzdelmekkel“.

Ez a sors — bár a természetesnél rettentesebb alakban — érte Jávorka Jánost is, kit mindenki sajnál és készséggel hullat egy-egy könnyet korai sirjára s kívánja neki a rövid, de küzdelemteljes élet után a csendes pihenést.

A Jávorka János halálát tragikusabbá teszi az a sötét gyanu, hogy életét nem vadorzó, nem fatolvaj, vagy más közönséges gonosztevő, hanem egy kartársának, ki vele közel szomszédságban lakott, a keze oltotta ki.

Ezt a gyanut még kimondani is rettenetes. Azt, hogy szomorú valósággá fog-e válni, majd a bírói vizsgálat fogja kideríteni. Mi a magunk részéről nem tudunk hinni benne s éppen ez tartóztat vissza attól is, hogy azt a gyanu alá vett társat a bizonyosság bevárása nélkül már most megnevezzük. Nem akarunk esetleg ártatlant pellengére állítani.

A sötét gyanu állítólag onnan eredt, hogy a gyanusított Jávorkával már régebb idő óta rossz viszonyban élt.

Nem kutatjuk az indító okait ennek a rossz viszonynak s nem keressük azt, hogy mi keltette fel a bosszu gonosz indulatát, hanem oda állítjuk egyszerűen az esetet intő példa gyanánt az erdészeti és vadászati altiszteknek.

Az erdészeti és vadászati altiszteknek köztudomás szerint annyi a kívülök álló különféle ellenségük, kiknek bosszujától méltán tarthatnak, hogy már az ezek ellen való védekezés céljából is egymás között a legnagyobb és legszorosabb összetartásra van szükségük. De megkívánja a szolgálat érdeke is, hogy szeressék, tiszteljék és becsüljék egymást s távol legyen tőlünk a magunk közt való viszálykodásnak még a gondolata is. Az ő hivatásukhoz a szép és nagy természet szeretete tartozik s ebben a szeretetben kell egymással is egyesülniök. Hogy is lenne az lehetséges, hogy ne szeressük azt, kinek szeretete tárgya a mienkével egy és ugyanaz! Kicsinyes, semmit sem mondó dolgoknak, melyek az élet más terén talán vezethetnek civakodásra, az erdészeti és vadászati altiszteknek egymáshoz való szeretetét megingatnia nem szabad. Nekik szeretniök kell nemcsak magát a szakjukat, hanem egyuttal mindent, a mi ahhoz tartozik, szeretniök kell tehát társaikat nem csak felebaráti, hanem a hatványozott szaktársi szeretettel is.

Véssétek ezt mélyen szívetekbe, erdészeti és vadászati altisztek! Szeressétek, tiszteljétek s becsüljétek meg egymást s terhes hivatástokban egyesüljétek ennek a kölcsönös szeretetnek az

József főherceg afférje.

Azt mondják, hogy a szeretet találékony, azért könnyen „találmánynak“ nevezhetné valaki azt is, amit most a közszeretben álló József főhercegről a fáma itt-ott szárnyára emel és továbbisz — Kárpátoktól Adriáig és megfordítva.

Pedig amit most el akarunk mondani, az habár szeretetrajzotta szívből fakadt legyen is, mégsem „találmány“, hanem valósággal megtörtént dolog és annyival is érdekesebb, mert azt maga József főherceg beszélt el meghitt baráti körben.

Fiatallá legény volt akkoriban József főherceg s egy községben valami dolga akadt, ahol a tizórai vonattal kellett volna megérkeznie. A község színe-java persze nagy apparátussal készült a királyi föntség méltó fogad-

dására. József főherceg azonban már fiatal korában sem volt az az ember, aki keresi az ünnepeztetést, hanem ellenkezőleg, ahol csak szerét ejthette, hát elmenekült előle. Most is. Tíz órára várták, tehát megérkezett a — nyolc órai vonattal. De nem is fogadta az állomáson senki. Csak egy fuvaros kinézésű ember álldogált a kijáró mellett, hogy a megérkező idegeneknek rozoga kocsiját ajánlgassa.

— Barátom — szólt — bevinne-e engem a községbe?

— Hát azér vónék itt!

— Akkor szüret.

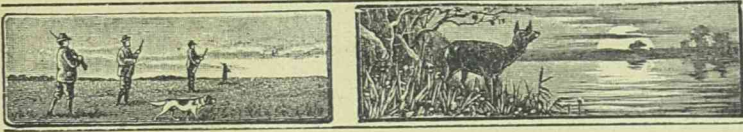
S a nyurga főherceg a következő pillanatban már belépett a kocsiba és pedig a kocsi oldalán keresztül. Letelepedett a kukoricaszár ülésre és várt az indulásra.

A magyar azonban még nem akart a lovak közé csapni, hanem hátrafordulva, fürkésző pillantást vetett uri vendégére:

— Hanem aztán két pöngő lösz a fuvar.

— Nem baj! — kiáltott jókedvűen a herceg.

ölelésében. Ezzel fogjátok legméltóbban és legbiztosabban kivívni föllebbvalóitok és más embertársaitok szeretetét és tiszteletét is!

Járásiak mozgalma.

Ha figyelemmel kísérjük annak a mozgalomnak a folyását, melyet a járási kartársak egy része megindított, arra a tapasztalásra jutunk, hogy ez a hatalmas testület még mindig nincs áthatva a saját java iránt való érdeklődéstől. Ugy látszik, hogy a legnagyobb rész nem is képes mérlegelni a saját helyzetét; azt sem tudja, hogy lehetnének-e még a meglevőkön kívül más jogosult igényei. Megelégedettnek látszik a sorsával s úgy van vele, mint a tormába esett féreg, a mely azt hiszi, hogy nincs edesebb gyümölcs a tormánál. Vagy ha nem így áll a dolog, akkor valószínű, hogy a legnagyobb rész azt várja, hogy más kaparja ki számára a gesztenyét, ő majd azután jó étvágygyal elfogyasztja.

Lehetséges ugyan az is, hogy a vármegyék nagy részében az állami kezelésbe vett erdők altiszti és szolgáló személyzete olyan jó javadalmazásba részesül, hogy nem érzi szükségét fizetése megjavításának. Meglehet, de mi — bár erre vonatkozó adataink nincsenek, — kételkedünk ennek lehetőségében, mert ha egyéb adatok hiányában csak a szórványosan közzétett pályázati hirdetéseket kísérjük figyelemmel, úgy látjuk, hogy bizony az azokban foglalt javadalmazások mind alul vannak azon a mértéken, melyet egy közepes családnak a megélhetése megkíván. Pedig itt nem lehet szó arról, hogy a gazda maga kínálja a szabad lopást, mint az a földesur tette, a kiről lapunk legutóbbi számaiban szó esett. Az

állami kezelésbe vett erdőknél szigorú korlátokat vonnak a szabályok s még a mellékfoglalkozástól is eltiltják az alkalmazottakat, kik így teljesen szerény javadalmazásukra vannak utalva.

Leginkább valószínű azonban véleményünk szerint az, hogy a legtöbb járási kartárs nem bizik a mozgalom eredményében, mert attól tart, hogy föllebbvalói azt nem fogják támogatni s ezért arra felkérni se meri. Ez szerintünk téves felfogás, mert nem hisszük, hogy az erdészei tisztviselők között csak egyetlenegy is akadna olyan, ki nem törődik altiszti személyzete sorsával. Bizony valamennyi egytől-egyig ezt szíven viseli s szívesen hozzájárul teljes erejéből annak javításához, csak módot és alkalmat kell neki erre nyújtani. Ez egyébként csak természetes, mert ha nem is emberbaráti szempontból tekintjük a dolgot, megdönthetetlen igazság az, hogy a jól javadalmazott és a megélhetés gondjaival nem küzdő embertől mindig nagyobb buzgóságot és odaadást várhatunk, mint az olyantól, a ki nyomorral lévén kénytelen küzdeni, sorsával folyton elégedetlen, az ilyen bizony dolgaikat csak immel-ámmal végzi, csak éppen úgy, hogy meg legyen a látszatja, de minden híjával az igyekezetnek és lelkesedésnek.

Az állami kezelésbe vett erdők alkalmazottjai sorsának javítását tehát egyenesen a szolgálat érdeke is megkívánja s bár némi áldozatokkal is járna az, ezek még sem szárnyalhatnak túl a kitűnő szolgálatok által biztosított hasznot.

Ennek igazságát bizonyosan mérlegelni tudják és fogják is az irányadó körök, csak a figyelmüket rá kell irányítani a dologra.

A mozgalom haladását tükröző következő újabb értesítéseket vettük:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Sepsiszentgyörgyön, 1905. évi április hó 15-én.

No ez jó fogás, gondolta magában a magyar, de azért a fenséges urnak legnagyobb csodálkozására és megbotránkozására le kellett szállni a kocsiról. A fuvaros udvarias akart lenni. Két pöngös ur megérdemli, hogy a kukoricaszár leterítődjen a gubával.

— Így ni, most már ráülhet az ifijur.

És a főherceg ismét belépett a kocsiba, most már megtisztelve érezvén magát, mert a guba — leterítődött a kukoricaszár ülésre.

Aztán megindult az iga. A jó magyar fuvaros atyafi — a két pöngő reményében — vigan pőfékelt az uton. Véletlenül azonban oly kegyetlen kapadohányt szitt, amely bizony tán még a paprikánál is erősebb lében főtt. Nem csoda, ha kissé fojtotta a főhercegi tüdőt. De József főherceg szívesen megengedte az atyafinak, hogy kedvére szipakoljon. Végre megkönyörült rajta.

— Barátom, ugyan miféle dohányt szi? — kérdé.

— Hát biz e' trafik.

— No nézze, az én dohányom valamivel jobb, talán ebből töltene meg a pipáját.

A magyar készségesen engedelmeskedett s ostora pattogásán és lovai ügetésén csakhamar észre lehetett venni, hogy emberünk kedélye megváltozott. Hiába, a jó dohány még a hegyeket is megindítja, nemhogy a lovakat és embereket.

A lekötözött fuvaros a jó dohány élvezése közben hamiskásan pillantott vissza a főhercegre:

— Ifijur, mondja mög igazán, de lélökre, hogy nem trafik a dohánya, hanem igazi szüz; mert ilyen jó dohányt én még nem bagóztam életemben.

A főherceg aztán szépen bevallotta, hogy biz az ő makrapipájában is szüz magyar dohány füstölög és ő mást se tudna — traffikkal megkínálni: olyan kevés a bizodalma hozzá.

A magyarnak ez a beszéd még jobban esett, mint az aranyárga szüzdohány, azért nem csoda, ha az egyszerű fogat hamarosan berobogott a községbe. De amig oda értek, néhány százszor persze elmondódott, hogy mégis huncut a német!

A községháza előtt ekkor már diszbeöltözött nép-

Tárgy:

A háromszékvármegye területén alkalmazott erdő-
őri személyzetnek a feletti tanácskozása, hogy vajjon
hozzájárul-e azon megindított országos mozgalomhoz,
hogy az erdőőri személyzet az erdőkezeléshez hasonlóan
államosíttassék.

János Miklós szaktársunk az „Erdészeti Ujság”-
ban 1905. évi március hó 12-én megjelent felhívásra
javasolja, hogy tekintve sanyaru állapotunkat, az államo-
sítás iránt indított mozgalomhoz csatlakozzunk és az ezen
mozgalomból folyó ügyek vezetésére egy szaktársat biz-
zunk meg. A jelenlevő szaktársak úgy saját, mint meg-
bizóik nevében örömmel üdvözik a mozgalom meg-
indítását és a mozgalomhoz örömet hozzájárulnak s
szívvél-lélekkel csatlakoznak, az ezen ügyből folyó köz-
lések átvételére és válaszok adására Költő Ferenc szak-
társ bizatott meg, (lakik: Futósfalva, u. p. Al-Torja,
Hromszékvármegye), a ki a mozgalom lényegesebb ada-
tait és részleteit a hatósági erdőgondnokságok egy-egy
választott megbízottjával közölni tartozik; a mozgalom
anyagi támogatásából származó bevételek és kiadások
kezelésével ugyancsak Költő Ferenc szaktárs bizatik meg
elszámolás kötelezettsége mellett. A felhívásban jelzett
80—80 fillérnyi költségjárulékokra nézve megjegyeztetik,
hogy ezek időrovidsége miatt a mai napon nem voltak
összeszedhetők, de rövid idő múlva együtt lesznek.

Kelt mint fent.

Költő Ferenc s. k., jegyzőkönyvvezető.

Bartha Ferenc s. k., Bedő Imre s. k.,

Balogh József s. k., János Miklós s. k.,

Bene Ferenc s. k., Luczai Mihály s. k.,

Kis Albert s. k.

* * *

Nyilvános nyugtázás.

A mozgalom ügyében hozzám érkezett pénzek és
jegyzőkönyvek kézhezvételét az alábbiakban elismerem:

ség volt együtt. Fölpántlikázott sörényű lovak, virág-
füzérrel ékített ostor nyelek, lovas banderisták: a falu
legszebb legényei, fehér ruhás leánykák csokorral, a ple-
bános ur, a jegyző ur, a tanítók, a bíró és esküdtek
szintén fölvirágozva, nem annyira a kezükben és gomb-
lyukukban, mint inkább az — orruk hegyén . . . Szó-
val, az egész község diszbe volt huzakodva, hogy ki-
menjen a főherceg méltó fogadására az állomáshoz.

— Éljen! Éljen! — hangzott ezer torokból, mikor
József főherceg egészen váratlanul megérkezett az egy-
szerű fuvarossal.

A jó magyar csak nézett jobbra-balra, hogy mi a
kő lelte az ő községbelijeit: ilyen parádét csapni egy
nyurga ifjunak! Neki azonban a legfőbb gondja egyelőre
az volt, hogy a két pöngőjét megkapja.

Mily nagy volt azonban bámulata, mikor az ifjúr
a kialkudott két pöngő helyett két ropogós tizest — ami
most gyűtt ki a nyomdából — nyomott sóvár kezeibe.

— Ez az ifjúr még sem lehet közönséges embör!

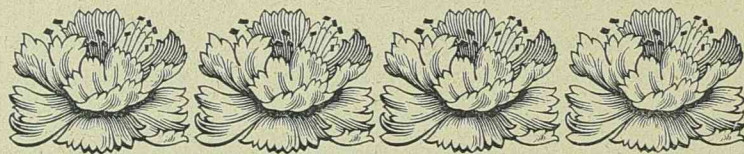
Aztán sorba jöttek a tisztelgők: a plebános ur, a

Hunyadvármegyéből Bocskay József kartársunk-
tól beérkeztek: jegyzőkönyv, szolgálati és fegyelmi sza-
bályok és 21 K 60 fillér.

Szepesujfaluból Koschätzky Rezső m. kir. er-
dész urtól beérkezett 3 K. 20 fillér jegyzőkönyv nélkül.

Tisztelettel kérem mindazokat a kartársakat, a kik
még a jegyzőkönyvet nem küldték be, hogy ezt mielőbb
megtenni sziveskedjenek.

Sticz László, járási erdőőr.

Az Évkönyv

1906. évi folyamára időközben ismét csak négyen fizettek
elő s ez így megy már két hónap óta, dacára annak,
hogy kiadásának szükségességét számosan, talán sok
ezeren érzik. Pedig az Évkönyv további kiadására csak
abban az esetben vállalkozhatunk, ha a kiadással járó
összes költségeket előre nem csak biztosítva, hanem ke-
zeink közt is látjuk, mert szerény anyagi helyzetünk
mellett lehetetlen a közel 2000 koronányi költséget elő-
legesen sajátunkból fedezni annak a reményében, hogy
hiszen majd valamikor a befektetett költség viszatérül,
esetleg még haszonnal is. Ha legkésőbb a jövő hó vé-
geig legalább 500 előfizető nem jelentkezik, akkor akár
véglegesen le is mondhatunk az Évkönyv további ki-
adásának eszméjéről, mert akkor alig lesz kilátás arra,
hogy az még az év vége előtt elkészüljön s szétküld-
hető legyen. Számos és előkelő helyekről jött figyelmeztetésre
elhatároztuk, hogy az Évkönyv jövő évi folyamát
zsebnaptár alakjában fogjuk kiadni, kemény kötésben,
hogy így azt mindenki szolgálata közben magával vi-
hesse. Tartalmazni fogja az 1906. évi teljes naptárt, mi

jegyző ur, a tanító urak, a község érdemes elöljárósága
és a szeretetreméltó fehér ruhás leányok, az ő hagyomá-
nyos bokrétájukkal és lelkendezve elmondott felköszön-
tőjükkel.

A fuvaros csaknem sóbálványnyá változott, mikor
ezeket a dolgokat szemlélte:

— Ez az ifjúr mégsem lehet közönséges embör!

Aztán megmagyarázták neki, hogy kicsoda. A jó
fuvaros ekkor a főherceg mögé lopózott, megveregette
a vállát és félig hangosan a fülébe sugta:

— Aztán ne lögyék ám szó azokról, amiket mond-
tunk, mert én is el találnám árulni, hogy hát mi van a
dohány acskóba . . .

DEÁK ANTAL.

† Jó ajánlat. Csavargó (rongyosan benyit az
ajtón): Itt van az a kiadó szoba?

Szobaasszony (ijedten): Igen, de az Isten szerel-
mére, csak nem akarja kivenni!

Csavargó: No mit ad, ha nem veszem ki?

által fölöslegessé válik egy más naptárnak a megszerzése s az így megtakarított pénz megkönnyíti az Évkönyv megszerzését, továbbá a legszükségesebb köbözési táblákat és a külső szolgálatnál szükséges egyes rendeleteket. Csatolunk ezen kívül hozzá megfelelő számú üres lapot is a szolgálat közben szükséges jegyzetek részére, még pedig olyan módon, hogy ezek betöltésük után kivehetők és bármely könyvkötő által ujjakkal pótolhatók legyenek, hasonlóan a szolgálati könyvek betétként szereplő erdőkár naplóikhoz.

Azt hisszük, hogy ezzel számtalan kartárs óhaját teljesítjük s az Évkönyv ilyen alakja nagyban hozzá fog járulni annak elterjedéséhez.

Ujból felkérjük tehát lapunk tisztelt olvasóit, hogy a jövő hónap elejével ne csak ők maguk küldjék be a jövő évi Évkönyv 2 koronányi előfizetési árát, hanem erre a többi kartársaikat is buzdítani sziveskedjenek. Az előfizetés a következő cím alatt küldendő: Évkönyv kiadóhivatala, Szászsebes. Az utalvány-szelvényen kérjük mindig feljegyezni, hogy a beküldött összeg az Évkönyv már megjelent 1905., vagy a megjelenendő 1906. évi Évkönyvre szól.

Az 1906. évi folyamra újabban a következő rendelkezéseket vettük:

34. Kelemen István, A.-Lendva.
35. Aszalay Gyula, Poroskó.
36. Csitkovits Antal, Oszrói-Szilas.
37. Gunszt Péter, Püspök-Szt.-László.

A NAGYVILÁGBÓL.

Ex-lexben vagyunk még mindig, sorozni, adót szedni törvényes uton nem lehet s ez bizony elég bajszegény hazánkra. A válságból való kibontakozás még mindig késik s kérdés, hogy mikor és miként lesz megoldva. Az országgyűlés tartja ugyan üléseit, de törvényhozói működése megbénult, mert tulajdonképeni felelős kormányunk nincs. Legutóbb lent járt Budapesten Őfelsége a király megbízásából báró Burián közös pénzügyminiszter, hogy a koalíciós pártok vezető férfiáival a válság megoldásának módozatairól tanácskozzék. Ennek a közbenjárásnak közvetlen eredménye az volt, hogy a Felség ismét magához hívta Andrássy Gyula grófot kihallgatásra, mely kihallgatás f. hó 24-én történt meg s eredménye már a legközelebbi napokban jelentkezni fog. A beavatottak nem sok reményt fűztek ehhez az utolsó kísérlethez.

A keletázsiai harctéren csak kisebb összeütközések történnek a szárazföldi csapatok előőrsei között, de azt híresztelik a lapok, hogy már legközelebb nagy csata várható ugy a szárazföldön, mint a tengeren, hol már a két orosz hajóraj siet Vladivosztok felé. Ugy látszik, hogy a japánok az oroszoknak ezt az utolsó nagy erősségét is megostromolni szándékoznak, legalább erre

lehet következtetni Vladivosztok parancsnokának egy legutóbbi napiparancsából, mely hősiességre és kitartásra buzdítja a várőrséget. Legközelebb tehát már várhatjuk a port-arthuri véres napok megismétlődését.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Junius havi erdészeti teendők.

Erdőtenyésztés. Erdei magvak. E hónapban érnek még a szilfélék, u. m. a mezei, a hegyi és a vénic szil, végül a kecskefűz. E hó elejétől kezdve érnek: a bibircses nyír (*Betula verrucosa*), a fekete nyárfa (*Populus nigra*), a jegenye nyárfa (*P. pyramidalis*), a kanadai nyárfa (*P. canadensis*), a törékeny fűz (*Salix fragilis*), valamint a többi fűzfélék; a fehér szeder (*Morus alba*). A hó közepétől: a szőrös nyír (*Betula pubescens*), az egres (*Ribes grossularia*), a vörös ribiszke (*Ribes rubrum*) és a kecskeszakáll, közönséges ükörke (*Lonicera xylosteum*). A szilvafélék magja már gyűjthető. A magas hegységben befejezzük az ültetést és a vetést. A csemetékertekben: vetjük a szilfamagot, gyomláljuk, öntözzük a csemetéket és porhanyitjuk a csemetesorok közötti földet. A csemetékert utjait és a kerítések alját a gyomoktól még virágzaskor, de legkésőbb a magérés és hullatás előtt megtisztítjuk.

Erdőhasználat. A magas hegységi erdőkben folytatjuk a nyári döntést, a ritkítást, az aszoncok kiszedését és feldolgozását, a közelítést és fuvarozást. A cserkereg erdőkben ellenben a kihasználást befejezzük. Esős időjárás beálltával usztatunk és tutajozunk. Folytatjuk a szőlőkaró zsindely és egyéb hasított áruk készítését, továbbá a mész-és szénégetést. Javítjuk a téli fuvarozásnál megrongált utakat és hidakat. Kijelöljük a szuroktermelésre szánt lucfenyőfákat. Kiadjuk az erdei gyümölcsök szedésére jogosító igazolványokat. Ellenőrzés mellett az erdei tisztásokon kaszáltatjuk és a fiatalosokban sarlóztatjuk az erdei fűvet.

Erdővédelem. Pusztítjuk a nagy fenyőbarkót (*Hylobius abietis*). Elégetjük a vonalas szu (*Xyloterus lineatus*) által ellepett fogófákat. Körülárkoljuk a fenyőszövő pille (*Gastropacha pini*), a fenyőbagoly pille (*Trachea pini-perda* és az apácapille (*Psilura monacha*) hernyói által ellepett állabokat. A tölgyesekben pusztítjuk a bucsus pille (*Cnethocampa processionea*) hernyóit. A csemetékertekben fogjuk és irtjuk a pajodokat (*Melolontha vulgaris*) és a lötetüt (*Gryllotalpa vulgaris*).

Rétterületek feltörése.

Rétterületek feltörése és szántófölddé való alakítása alkalmával mindenek előtt alapos számítás is teendő, mivel így szántóföldi területünk növekszik meg s több trágyára s munkaerőre s így nagyobb forgótökére is lesz szükségünk. Először is azt kell eldönteni, hogy vajjon az átalakítandó rét mint szántóföld, nagyobb és biztosabb jö-

vedelmet hoz, mintha azt rétnak hagytuk volna meg s ha ezen jövedelmi számításra átesünk s az kielégítő eredménnyel kecsegtet, úgy törjük fel a rétet; mert mindig a legmagasabb tiszta jövedelem elérése kell, hogy szemünk előtt lebegjen. A feltört rét többnyire elegendő tápanyagot tartalmaz, mégis annak trágyázását elmulasztanunk soha sem szabad, mivel a réttalaj a tápanyagokat nem tartalmazza olyan arányban s úgy elosztva, a mint az szántóföldi termésünkre nézve szükséges.

A rét talajának tápanyaggazdagsága mindenekelőtt a rét minőségéről ítélhető meg s valószínű, hogy az csekélyebb mennyiségű tápanyagot tartalmaz, ha mint rét kielégítő terméseket nem adott. Függ továbbá a talaj tápanyaggazdagsága a rét növényzetétől. Ha a herefélék nagyobb mennyiségben vannak azon képviselve, úgy bizonyos, hogy nitrogénben szükséglet egyáltalán nem szenved s így csak a káli és foszfor pótlása válik szükségessé. A tapasztalat szerint a legtöbb frissen feltört réttalaj kálifoszfatrágyázással kapcsolatosan alkalmazott istállótrágyázással alaposan megjavítható s igen alkalmassá tehető szántóföldi termelésre. Az istállótrágya azonnal alkalmazható s tulajdonképeni célja a talaj humusztartalmának növelése.

Az egyes műtrágyafélék csakis a termelendő növény vetése előtt alkalmaztassanak. Kezdetben erős istállótrágyázás alkalmazandó 250—300 m/m. kat. holdanként 150 kg. szuperfoszfát és 200 kg. kainittal kombinálva. Az istállótrágyázás minden negyedik évben ismételendő, de másodszor már közepes trágyázás is elegendő lesz. A műtrágyák alkalmazása 2 évenként eszközzendő mindaddig, míg a talaj tápanyagtartalma teljesen ki nincs egyenlítő, melyről kísérletek által győződhetünk meg.

Frissen feltört réttalajoknál a káli alkalmazása különös fontossággal bír s alkalmazásának elmulasztása egyértelmű a talaj kiszáradásával, mivel tudvalevő, hogy a réti szénában jelentékeny mennyiségű káliumot viszünk ki a talajból s ha annak pótlása meg nem történik, akkor zsenge termésekre számíthatunk.

Fokozatos trágyázással a rét talaja igen megjavítható. Általában azonban csak akkor ajánlható egyes rétterületek feltörése, ha mindezen trágyaszereket megadhatjuk a talajnak, mert ellenkező esetben csak silány talajaink területét növeljük.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Állatsereglet a tengeren.** Az északnémet Lloyd-társaság egyik hatalmas gőzöse a napokban érkezett meg Brémából New-Yorkba. Mikor a „Geniseneau“ érkezését a kikötőben jelezték, a kíváncsiak egész serege árasztotta el a kikötőt, hogy lássa azt a hatalmas állatseregletet, amelyet a hajó szállított. A hajó a 2168 utason kívül még egy nagy állatseregletet is szállított az új hazába, melyet két nagy német állatkereskedő cég szállított New-Yorkba. A hajón — természetesen örök fel-

ügyelete alatt, — 8 ötvenéves elefánt 18 medve, 12 leopárd, 6 párduc, 4 hiéna, 1 hatalmas, kifejlett orangután, 500 majom, 13 láda kisebb-nagyobb kígyó, 1 rengeteg nagy, harminckét láb hosszú Boa Konstriktor és több mint 2500 madár volt. Az óriási kígyó testének a súlya 240 font. Az amerikai lapok cikkekben emlékeznek meg az állatok kirakásáról. Az elefántok örömmükben bőgtek, hogy újra szárazföldet éreztek a lábuk alatt, s hatalmas ormányukkal boldogan csapkodtak a levegőben. Mintha örültek volna, hogy láthatják a szép New-Yorkot, amely különben véletlenül nehéz köddel volt aznap borítva. Az elefántokat két hatalmas szállító-kocsin vitték rendeltetési helyükre. Az oroszok, párducok és leopárdok is örültek a szabad levegőnek a hosszú utazás után s talán hazájuk klímáját sem üdvözltek volna boldogabban, mint a new-yorki fogság levegőjét. Ugy ugrándoztak, játszadoztak, egymással, mint a kis macskák. A kíváncsiaknak egy teljes napon át ritka szórakozásban volt részük, amíg a hajó szárazföldre rakta az óriási állatseregletet.

* **Vad lovak egy szigeten.** Uj-Skóciától keletre az Atlanti-oceánban van egy lakatlan, homokos sziget, amelyen emberek nem laknak s nem is laktak soha, mert a szigetet óriási viharok látogatják meg, úgy az állandó letelepülés ott teljesen lehetetlen. Néha azonban vetődik oda egy-egy hajó, vagy halászbárka s ezek utasai mondják, hogy a szigeten még állatot sem láttak mást, mint nagyobb csapatokban száguldozó lovakat. Ezek a lovak még a XVI. században kerültek a szigetre egy spanyol hajó katasztrófája alkalmával és elszaporodtak a pusztaságban, de egyszersmind annyira elvadultak, hogy meg sem lehet közelíteni őket. A lovak száma ezelőtt 25 esztendővel lehetett még vagy 600 darab, ma azonban amennyire elsatnyultak, a számuk is nagyon lepadt s alig tehető 200-ra.

* **A tinta veszedelme.** Genyedés, sőt veszedelmes általános fertőzés is történt már néha úgy, mint a „Jóegészség“ közli, hogy valaki tintás tollal megszúrta magát. A közönség ezt a tintában levő, illetve a tollon képződött rozsda mérgező hatásának tulajdonítja, de tévesen, mert kiterjedt genyedést és még inkább általános fertőzést csak baktériumok okozhatnak. A bakteriológiai vizsgálatok kiderítették, hogy a legtöbb tintában penészgomba van, különösen pedig abban, mely nyitott tintatartóban áll. Egérbe, patkányba, tengeri malacba oltva ily tintát, a beoltott állat néhány nap alatt elpusztul. Így magyarázható az a nem ritka dolog, hogy tintás tollal ejtett jelentéktelen sérülés után az illető néhány nap alatt elpusztul. Sok gyermeknek megvan az a rossz szokása, hogy a tintás tollat szájába veszi és a tinta így a gynomorba jutván, súlyos bajt okoz. Gyermkeket erről jó eleve kell leszoktatni.

* **Monstre-kérvény a kutyák érdekében.** Az angolok sok furcsa különködésében nagy szerepet játszik a kutyák iránt tanúsított szeretet. Ezt bizonyítja az a különös kérés is, amelyet a minap 180.000 aláírással az alsóház elé terjesztettek s azt kérik, hogy a kutyák védelmére törvényt hozzanak.

Mindazoknál a tisztelt olvasóinknál, kik még az elmúlt évről hátralékban vannak és annak letörlesztésére nézve még csak ígéretet sem tettek, mai számunkkal a lap további küldését beszüntettük s követelésünket postai megbízás útján fogjuk tőlük beszédni. A postai megbízás kiváltása becsület dolga s reméljük, hogy ebben a tekintetben nem lesz okunk panaszra s az illetők készséggel teljesíteni fogják eddig elmulasztott kötelességüket.

NAPI HIREK.

— **Kinevezés.** A szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál alkalmazott Szőke Sándor m. kir. erdőlegény III-ad osztályu m. kir. erdőorré nevezetett ki, mint lapunk buzgó hívének őszinte szívből gratulálunk.

— **Az állami altisztek és szolgák.** Az állami altisztek és szolgák bizottsága mozgalmat indított helyzetük javítására. A bizottság most memorandumba foglalta össze a kívánságokat, a melyeknek teljesítését kéri. A memorandumot, a melyet kinyomattak, a kormány és a képviselőház elé fogják terjeszteni.

Ebben az állami altisztek és szolgák bajait a következő négy pontban foglalják össze: 1. Javadalmazásuk megállapítása a mai életviszonyok között általán megnyugvásul nem szolgál. 2. Kinevezési és előléptetési viszonyaik fölötté kedvezőtlenek. 3. Hátramaradt családtagjaikról a nyugdíjtörvény egyenlőtlenül és a legmostohábban gondoskodik. 4. Szolgálati viszonyaik törvényben szabályozva nincsenek. Ez utóbbi pontra vonatkozólag a bizottság megbízásából Madarász János elnök tervezetet készített az altisztek és szolgák jogviszonyainak szabályozásáról. Ezt a tervezetet szintén csatolják a memorandumhoz, a mely részletesen felsorolja az állami altisztek és szolgák óhajításait, megfelelő megokolással. A memorandum és a tervezet Hisler J. nyomdájában (Budapest, II., Lánchid-utca 2.) rendelhető meg.

— **Pályázat erdősítő jutalmakra.** A földművelésügyi miniszter a kopár, vízmósásos és futóhomokterületeken végzett közgazdasági jelentőségű erdősítések jutalmazására két 1000 koronás, két 800 koronás, két 600 koronás nagy jutalmat és tizenkét 200—500 koronás elismerő jutalmat tűzött ki. A nagy jutalomra pályázóknak legalább 25 kat. hold erdősítést kell végezniök, az elismerő jutalomra pedig azok számíthatnak, a kik 5—10 hold területet erdősítettek be. A bírálat 1910-ben lesz, az erdősítéseket azonban már ez évi szeptember 25-ig be kell a közigazgatási erdészeti bizottságnál, vagy a királyi erdőfelügyelőségénél jelenteni.

— **Hét férj tizenhét év alatt.** Mary Croother asszony minden bizonnyal elnyerné a pálmaágot, ha a férjhezmenésre díjat tűznének ki. Ez az érdemes new-yorki asszonyság alig 35 éves, máris 7 férje volt. E hét férje közül hármat eltemetett, négytől pedig elvált. Legutolsó férje egy 60 éves dúsgazdag szállodatulajdonos, de az asszony ettől is elválk négyévi házaseset után. Mary Croother 14 éves korában ment férjhez legelőször, azután pedig 18, 21, 23, 24, 27 és 31 éves korában. Házasesete azonban sohasem volt boldog. Bizonyára még egy párszor meg fogja kísérteni, hogy rátaláljon az igazi boldogságra.

— **Egy öreg katona halála.** Az északamerikai Egyesült-Államoknak nevezetes halottja volt a napokban. Ugyanis Rome-ben egy New-York állambeli községben a minap halt meg Hiram Crouk 105 esztendőskorában, aki amellet, hogy ilyen szép kort ért el, arról volt nevezetes, hogy ő az utolsó azok közül, akik 1812-ben résztvettek az angol hadjáratban. A derék aggastyán és egykori katona iránt úgy róttá le nemzete a kegyelet adóját, hogy államköltségen temette el, s ravatalát a new-yorki városház dísztermében állította fel. Crouk, aki teljes életében erős dohányzó volt, s nagy alkoholist, a 70-ik életéve után a szó szoros értelmében második gyermekkorába lépett, mert új fogai nőttek, tarkoponyáján pedig új haj. Különben egész családja hosszú életű volt, s egy sem volt közöttük, aki 100 éven alul halt volna meg.

— **Gyilkos vadorzó.** Debrecenből jelenti tudósítónk: Kozma Péternek a város alatt fekvő tanyáján Tóth János majorost f. hó 21-én egy vadorzó meglötte. Tóth a nádasban vadásztatott s itt találkozott össze a gyilkossal, aki keresztüllötte a majorost. Tóthot haláluként szállították be a kórházba. A gyilkos még nem került kézre.

— **Belefult a lisztbe.** A borsod-miskolci gözmalom zsákolójában Szkaliczky Ferenc munkás munka közben a liszteresztő csőbe került. Azonnal megmentésére siettek, de a szerencsétlen ember megfult az óriási lisztömegben. Szkaliczky 39 éves volt; özvegyet és hat gyermeket hagyott hátra. A szerencsétlenség dorgában az ügyészség vizsgálatot indított.

— **Pusztító orkán.** A szerémségi Banovciban orkánszerű vihar volt. A villám beütött az új evangélikus templomba a melynek tornya összedőlt. Rumából, Mitrovicáról és Jazakból is nagy viharokat jelentenek. Mitrovica városát vízáradás fenyegette. Sok embert csak nehezen lehetett megmenteni. A kár igen nagy.

— **A testvér merénylete.** Bécsből jelentik: Gerber Szigfrid huszonkétéves kereskedősegéd, a kinek már több hónap óta nincsen állása, a napokban meglátogatta testvérét Neumannét és pénzt követelt tőle. Neumanné azt felelte neki, hogy már megelégette állás nélkül való testvérenek eltartását és hogy nem hajlandó neki több pénzt adni. Gerber erre revolvért vett elő és háromszor rálőtt testvére, a kit veszedelmesen megsebesített; azután maga ellen fordította fegyverét és magát is veszedelmesen megsebesítette.

— **Huszonöt ember megmérgezése.** Bukarest-ből írják: Nagy szerencsétlenség történt Zoica vasútállomáson. Dragicseanu György állomásfőnöknél névnapi vacsora volt, melyen az ételekbe eddig ismeretlen uton mérge került. Az egész vendégsereg, valamint a nép közül számosan, kik a széthordott étkekből ettek, súlyosan megbetegedtek. Összesen huszonöt a megmérgezettek száma, kik közül kilencen meghaltak, a többiek betegen fekszenek a buzói kórházban. A mérgezés valószínűleg arzénikkal történt, a melyet nagy hasonlósága miatt összetévesztettek a cukorral és a tészta tettek. Ezt az is bizonyítja, hogy a mérgezettek nagyobb része csak a süteményekből evett. A fölmerült gyanuok alapján letartóztatták Bezán Farkast, azonban az ő bűnössége nagyon bizonytalan és sokkal valószínűbb az a föltevés, hogy a borzasztó katasztrófát vigyázatlanság okozta.

Szerkesztői üzenetek.

Bíró László urnak *Felső-Tárkány*. A beküldött bélyegeket megkaptuk. Az Évkönyv f. hó 25-én postára lett téve s eddig már bizonyosan megkapta. — **Murgu Pál** urnak, *Szvinica*. A könyvnyomda részvénytársasághoz beküldött előfizetési díjak el lettek könyvelve s erről azért nem értesítettük, mert ezt az utalványszelvényen nem kívánta. Az Évkönyv előfizetési díját illetőleg tudakozódni fogunk a postán, mert az eddig kezeinkhez nem érkezett. Az eredményről majd értesítjük.

A kiadóhivatal postája.

Ifju Kárpa István urnak, *Kis-Berezna*. A címet kiigazítottuk. Előfizetése június végeig van rendezve. Az Évkönyv előfizetési árát kérjük lehetőleg a jövő hó folyamán beküldeni. — **Béres Illés** urnak, *Alsó-Szinevér*. Az ígéretet köszönettel tudomásul vettük. — **Komáromy Mátyás** urnak, *Karád*. A 4 korona előfizetési díjat vettük. — **Kovordányi Tamás** urnak. Sziveskedjék mostani tartózkodási helyét velünk közölni. Erre kérjük más tisztelt olvasóinkat is, ha esetleg tudják, hogy a kértet most hol lakik.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert**,
m. kir. erdész.

26—

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Zemplénnvármegye közigazgatási erdészeti bizottságától.

1469—1905. erd. sz.

Pályázati hirdetmény.

Zemplénnvármegyében levő sátoraljauhelyi m. kir. járási erdőgondnokság kerületében, Gálszécs székhelyvel szervezett járási erdőőri állás lemondás folytán megüresedett, ezen III-ad osztályu járási *erdőőri állásra* pályázat nyitattik.

A járási erdőőri javadalmazások a következők:

Évi bér fizetése 400 korona, lakás-, fa- és ruhailletménye 100 korona, lótarási átalánya 160 korona — 660 korona. A javadalmazások havi utólagos részletekben fizetnek.

Pályázóktól megkívántatik: a) magyar állampolgárság, b) fedhetlen előélet, c) legalább 24 éves életkor és hogy 35 évnél nem idősebb, d) ép szellemi és testerő, e) teljesített katonai szolgálát, f) erdőőri szakvizsga sikeres letétele. A hivatalos magyar nyelven kívül a tót nyelv ismerete is szükséges.

A Zemplénnvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához intézett, egykoronás bélyeggel ellátott és sajátkezűleg irt kérvények **foljó évi június hó 15-ig** a sátoraljauhelyi m. kir. járási erdőgondnoksághoz, illetve a m. kir. állami erdőhivatalhoz annál is inkább benyújtandók, mert a később érkezett kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Sátoralja-Ujhely, 1905. évi április 29-én.

Mecner Ernő,

erd. bizott. elnöke.

263/1905. Ad. erdsz.

Pályázati hirdetmény.

Szatmárnémeti sz. kir. város erdőhivatalánál egy erdőszolgai állás betöltendő.

Javadalmazás: 460 kor. készpénz, havi utólagos részletekben, 32 kor. csizmapénz félévi részletekben, ruha, lakás, illetmény föld, jószág tartás, 16 ürm. tüzi botfa stb.

Az állás 1 évi próbaidőre lesz betöltve, mely idő leteltével ha kinevezett megfelel, véglegesítve lesz és a próba év is beszámíttatik a nyugdíjba. A szolgálati idővel, ha a törvényes kellékek meg vannak, több ízben fokozatos előléptetésben részesülhet.

Pályázóknak 40 éven alóliaknak, magyar honpolgár, ép erős testalkattal, jó látó és halló képességgel és 4 elemi osztály végzettnak kell lenni, szakvizsgázott, katonaviselt vagy már gyakorlattal bírók előnyben részesülnek.

Sajátkezűleg irt és a polgármesterhez címzett folyamodvány mellékletekkel együtt **június hó 4-ig** alulírott hivatalhoz beküldendők.

Az állás legkésőbb július 1-én elfoglalandó.

Szatmárnémeti, 1905. május hó 10-én.

Városi erdőhivatal.

Léber Antal,
főerdész.

- - - - Vizsla - - - -

2 éves, kan, tiszta májszinü, fajra nézve: atyja német, anyja angol, rövid szőrü, kitünő szaglásu, jól idomított, jól keres, áll és apportíroz, eladó. Ára 120 korona. Kérem a tisztelt kartársakat, hogy erre vadász ismerőseik figyel: : : : : mét felhívni sziveskedjenek. : : : :

Sticz László, járási erdőőr.

1—3

Veszprém.

Állást keres

30 éves, nős, róm. kath. vallásu férfi, ki az erdőőri szakvizsgát sikerrel letette, jártas az erdőőri összes teendőkben és a vadászat minden ágazatában. Eddigi szolgálátát a megélhetést nem biztosító csekély javadalmazás miatt volt kénytelen folyó évi április hó 24-én elhagyni. - - - - Érdeklődők forduljanak alulírottához. - - - -

Szabó János, erdőőr.

1—3

Gyöngyösmellék. (Somogy megye.)

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajátóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. május 28.

35. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Jávorka János. — 2. A járásiak mozgalma. — 3. Tárcza: József főherceg afférje. — 4. Az Évkönyv. —
5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különfélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek. —
10. A kiadóhivatal postája. 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági eskükről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyfák kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

igly vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altishti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV” 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv” kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv”
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

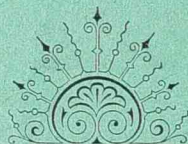
SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmu hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Jutányos árak!

Jutányos árak!

Pontos kiszolgálás!

Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: eljegyzési és esküvői-kártyáit, stb.

KÉSZIT:

a könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes

kivitel!

Névjegyek

Diszes

kivitel!

